

ԳԸՆԱ՛, ՊԸԶՏԻԿ...

Գրնա՛, պըզտիկ, խեղճ սըղայ, գրնա՛ այդպէս անաւարս,
Տար քեզի հետ չապրուած պատանութիւնըս դըժբախտ,
Լոյս փողոցի մարդաւաս, կամ անտառի մը մէջ հով,
Ըրէ՛ք իրկուն միասին, դուք միասեղ գըրկանքով...:

Ան կը պատմէ քեզ այդտեղ, իմ խեղճ ըղձանքն երազին...
— Ըղձաց հետքը հասակին, ու հոծ աչքեր, զուսպ բերան,
Որ ասամներն ըսպիտակ, քարմ սըրտերու մէջ ժըպտին,
Հոգին զուարթ ու հարուստ, խարտեաւ փըրփուր ունենայ...:

Սիրէ՛ զինքը, ով պըզտիկ, եղիր իրեն դուն ընտել,
Տըղան է ան որ երբեք չէ կըրցած մէկը սիրել,
Ու ան սիրէ՛ պիտի քեզ, ու սիրե՛ց ալ... դուն գիտցա՞ր...

Իմ երազուած ըղձանքիս քաց ուրուականը ինչպէ՞ս
Մըտաւ մէջը հասակիդ, ու աչքերուն տեղ աչքերդ,
Ուր իմ հոգին ու հոգիդ կը շըփոթեն, տե՛ս, գիտար...:

— Զըբաժնուի՛՛ք, ա՛հ, աչքէս, պահէ՛ք ինձ անցքն այս շըփեր...:

Երուսաղէմ

27 Նոյեմբեր 1940

ՅՕ.ԻՕ.Կ

